

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס' 750 בס"ד ערש"ק פר' מקץ א' דהנחה כ"ה כסלו תשפ"ה

פנינים יקרים לתג הנזכה

מצות שמונת ימי חנוכה ר"ת משיח רמז שמצות נר חנוכה הוא ההתחלה להתגלות אורו של משיח צדקנו כב"א, וכן כי נר מצוה ותורה אור (משלי ב) ר"ת מוכן והיינו כי במצוה אפשר לעשות הכנה והתחלה להמשיך על עצמו אור התורה.
(מחשבת נחום)

המחלוקת בין בית שמאי ובית הלל, במה ירגיל את עצמו בקיום דבריו, בית שמאי אומרים פוחת והולך היינו שירגיל את עצמו בסור מרע להיות כל יום פוחת והולך מהרע ובית הלל אומרים מוסיף והולך להרגיל עצמו בעשה טוב, עוד מרומז שעל ידי רבוי התורה והמצוה מוסיף והולך בעשה טוב וזכה לענוה ושפלות ויתרבה הקדושה במדת הגבורה.
(זה"ק פנחס)

צריך להבין מה זה היה הנס הגדול בחנוכה הרי בכל יום אנו אומרים על נסיון אך עיקר כוונת היוונים היתה להשכיחם תורתך שהיו אומרים כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלקי ישראל וסברו ישראל כי באמת אין הקב"ה ח"ו חפץ במעשיהם לכן המציא להם הקב"ה פך שמן טהור שיהיו עדות שהקב"ה משרה שכינתו נגד נר המערבי.
(אמת ואמונה)

הקב"ה קבע שמונת ימי החנוכה שעי"ז יבואו להודות ולהלל תמיד שיבינו שיום השמיני ג"כ בנס, כל הניסים נעשו מחוץ לדרך הטבע משא"כ נס חנוכה היה נס שבתוך הטבע שנתברכו השמן. (הרה"ק מאמשינוב)

נס חנוכה נס השמן סוד חכמה ההלכה היינו סדר ההילוך בדרכי עבודת השי"ת כב"ה, הלל בגימטריא אדני-בחינת מלכות שיהיה לאדם יראת אלקים בבחינת מוסיף והולך ועי"ז נס הוא התרוממות שיתרומם קרן מזלות ישראל בבחינת דברו לשלום.
(מגן אברהם סטריסק)

כוונת בית שמאי באמרם פוחת והולך היינו שהאדם יהיה בבחינת פוחת והולך להשפיל ולהקטין עצמו בכל יום יותר ביותר עד שיגיע לבחינת מה אין ואפס המוחלט וביום השמיני ידליק ויליחב עצמו להאחד יחיד ומיוחד שיבטל עצמו לגמרי לאחדותו הפשוט, וב"ה אומרים ביום הראשון אחד שתיכף יליחב עצמו להאחד ומכאן ואילך מוסיף והולך בהתלהבות.
(מגן אברהם סטריסק)

אחפש את ירושלים בנרות, יש לבאר הענין כי מה חיפוש בנרות לפנינו יתברך הלא גם חשך לא יחשיך ולילה כיום יאיר, אבל בנרות הם נר ה' נשמת אדם שהקב"ה שלח נשמות ישראל להאיר בתוך החשכה של עוה"ז לזכותכם ושבני ישראל יעוררו הארה הגנוזה ועי"ז שהחשיך הבורא יתברך בעולם הזה לבני ישראל לכן לחפשי ישלחנו וזהו בנרות.
(שפת אמת)

איתא במדרש קץ שם לחושך זמן נתן לעולם כמה יעשה באפילה, כל זמן שיצה"ר בעולם וכו' כי אור הראשון היה מאיר מסוף העולם עד עולם בכח הטבע המכסה זה האור והוא כולל מה שהיה ושיהיה, לכן נתקן ההלל שיש בו עבר ועתיד עד סוף העולם.
(שפת אמת)

ענין חנוכה נסדר בגמרא בפרק במה מדליקין בענין הדלקת נר שבת ולא במקום שהוזכר במשנה (ב"ק דף סב) לכאורה היה שייך יותר במסכת מנחות בדיני הדלקת המנורה שהרי נרות חנוכה זכר לנרות המקדש, אך עיקר הנס היה בחנוכה מה שנצחו החשמונאים במתי מספר את היוונים שהיו מולכים בכל העולם והיו עם רב, אבל הנס שהיה בשמן היה רק מצד השי"ת שהיה חביבה לפניו הדלקה זו שישראל מצידם כיון שטימאו כל השמנים ולא היה להם שמן היו פטורים ממצות הדלקת המנורה דאונס רחמנא פטריה וכ"ש שלא היו מחויבים למסור נפשם בעד מצוה זו רק שהראה השי"ת אז שחביבה המנורה לפניו והמציא לפנייהם בנס שמן להדלקת הנרות.
(פי צדיק להרה"ק מלובלין)

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

ח' סיון תשל"ח

במדה שאדם מחדש עצמו בתפילה, כמו שאנחנו מזכירים שבחו של מקום "ובטובו מחדש בכל יום מעשה בראשית", כך הקב"ה

מחדש אותנו בכל נשימה ונשימה בהתחדשות כוחנו, בבחינת "תתחדש כנשר נעורייכי" (תהלים קג, ה), וזה הכח נתן לנו השי"ת שנוכל לפעול זאת בעצמנו.

ח' סיון תשל"ח

אני גם מקווה שאתה מתחזק והולך בדרך האמונה הפשוטה, לדעת ולהבין מה שהשי"ת מבקש מאתנו, שנוכל להתקרב אליו על ידי הכרת מהותנו, ושאו נמצאים תמיד בסכנה תדירית, וההכרה הזאת היא מצילתנו בשעת הנסיון הקשה. כי על ידי זה אנו מסוגלים לשמוע

בקול מחשבת המניעה שהשי"ת שולח לנו, שע"י סיבה זו נוכל להתגבר על הסתת היצר, שהוא תמיד ער להכשילנו. והתגברותנו עליו זו היא שכרנו משלם. ואשר שכר זה אין לו ציור ולא משל כל עוד אנו אחוזים בעולם הגשמי. ועל זאת אנו צריכים להיות תמיד בתפילה ובתחנונים לפני הבורא שנוכה לזאת.

[מנצ'ס א'צ'י'ע]

ח' סיון תשל"ח

ברצוני להביע את תקותי הגדולה שאצלכם הכל בסדר בעזרת ה', והקב"ה זיכה אתכם להשיג את עיקר התכלית של הבריאה שהוא ברא - שכל אחד יכיר את עצמו מה הוא, ויראה את אפסיותו, ומזה יראה "מבשרי אחזה אלו-ה" (איוב

יט, כו). אם הוא יכול להחזיק מעמד בכאלו סערות, ובכאבים של הטבע, מזה הוא מכיר את חיות השי"ת, את מי שאמר והיה העולם. וזהו כל חשקו של הרבש"ע. ומה יותר שכל אחד יעשה את העבודה שלו בדרך הזו, זה מקרב את הגאולה השלמה, במהרה בימינו, אמן.

המשך פנינים יקרים

בחנוכה מאירים את החשך ע"י הנרות הקדושים ומסוגל אז להאיר בבחירות כזו שתרא הצליעה של הערב רב והוא ע"י החדושי תורה המאירים של חנוכה.
(זה"ק)

בכל נר מנרות חנוכה מאיר שם הוי' ויש לו נרות נגד לו צדיקים נסתרים ובכל צדיק הארה משלו ויש בנרות הארה מאור הגנוז ומאורו של משיח ועל ידו מאירים את חשכת הערב רב וגדלק הנצוץ היהודי. (מהר"פ מקוריץ זצ"ל)

כי אשב בחושך ה' אור לי (מיכה ז) יוסבר על פי הכתוב כחשיכה כאורה (תהלים קלט) בכף הדמיון דלפעמים נדמה לאדם שהחושך לו ובאמת הוא אור לו הן בגשמיות והן ברוחניות ולפעמים להיפך נדמה שאור לו ובאמת ח"ו להיפוך וזהו כחשיכה כאורה, וזהו כי ענן ה' על המשכן, העצה לזה לעיני כל בית ישראל שיתחבר לצדיק הדור עיני העדה.

ה' אור בגימטריא "רגל" הרומז לרגל דקדושה שהיא היפך מרגל דקליפה אשר הוא מאבות נזיקין משלחי רגל השור והחמור (ישעי' לב) וענין רגל דקליפה הוא רגל מלשון רגילות היינו כל מה שהתרגל האדם בתאוות אסורות ובכלל זה כל הרגילות האסורות שהתרגל האדם בהם ויכלול הליכה אסורה דבור אסור ככתוב לא רגל על לשונו וכו' (תהלים טו), ולזה מצות חנוכה עד שתכלה רגל מן השוק (שבת כא) שוק מקום הפקר טומאה וקליפות הכוונה שיתבטל הקליפות ויתרומם רגל דקדושה.

ושרו של עשו רצה ללחום עמו שרצה להחמיאו ולתופסו ברשתו לכן התחלת התיקון נעשה בחנוכה שנעשה הנס בפך השמן, מטעם זה הדלקת נר חנוכה בלילות אף שאסור להשתמש לאורה ואם כן הרי היה אפשר להיות ההדלקה ביום והיה הפרסום עוד יותר גדול שיהא ניכר שהנר לא הודלק להאיר אלא לשם מצוה, אך לפי שמלחמת יעקב עם שרו של עשו היה בלילה וגם אז נתקעקע כף ירך יעקב לכך גם ההדלקה בלילה, לפי שבחנוכה מתחיל תיקון להכף ירך ותשלום התקון יהיה בביאת המשיח.

אז יבקע כשחר אורך (ישעיהו נח ח), יבקע אותיות יעקב שאז יהיה גמר התיקון לכף ירך יעקב תחילת התקון בחנוכה.

הנה המנהג אצל החסידים ההולכים בתורת הבעש"ט לומר ז' פעמים ויהי נעם אחר הדלקת נר חנוכה, המנהג נתיסד מהבעש"ט, דמצינו במדרש (במ"ד יב) דמשה רבינו אמר פסוק זה בעת שנגמר בנין המשכן בפסוק זה מסוגלים לגרש הקליפות והחיצוניים שלא יתאחו בקדושה, כמו כן בחנוכה שמצותה למטה מעשרה, שבאמת למטה מעשרה אינו מקום קדושה כי מעולם לא ירדה שכינה למטה מעשרה אך ע"י חנוכה יכול להאיר גם למקומות הנמוכים והשפלים לזה אומרים ויהי נעם.

גרי בידך ונרך בידי אם אתה משמר את נרי אני משמר את נרך (מד"ר דב"ר ד), ידוע מאה"כ כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה וכו' (תהלים א) דקודם שעוסק בתורה נקראת תורת ה' ואח"כ נקראת תורתו, וזהו נרי היינו התורה שלי בידך דהבחירה נתונה בידך לעסוק בה או ח"ו לחדול, ואחר שעסק בתורה נקראת תורתו דלאפוקי שמעתתא אליבא דהלכתא סיעתא דשמיא אני משמר את נרך להשיג התורה אליבא דהילכתא. (מדרש)

נר מצוה ותורה אור (משלי ג) בדבר ביה הנר והמצוה שוים שמשניהם אסור ליהנות, כל הנהגה מדברי תורה נוטל את חייו מן העולם (אבות ד).

מאי חנוכה דת"ר - כשנכנסו להיכל וכו' לשנה האחרת קבעום בהלל והודאה, ולכאורה תמוה הלא זרזוים מקדימים במצות ומדוע המתינו לשנה האחרת ולא עשו חנוכה בשנה ההיא בעצמה? ואפשר שבשנה הראשונה כשנצחו מגדל הנס והבחירות נתדבקו היטב ביוצרים ונעשו כגוף אחד כביכול עד שלא הוצרכו לקבוע בהלל והודיה כגוונא דיליה. אמנם לשנה האחרת היו צריכים לקבוע כמו קובע במסמרים, שלא ימוט בהלל והודאה שיהיה דבוקים בה' ע"י ההודאה כנ"ל.

נ"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050
פ.ק.ס: 02 - 5325477 02 - 5829688
ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

